

HAZİRAN 2022

ÖĞRETMENİN KALEMİNDEN

KÜLTÜR VE MEDENİYET DERGİSİ

AYİNESİ İŞTİR KİŞİNİN LAFA BAKILMAZ

YAZARLAR

AYŞEGÜL DERİN
BERNA TANIŞ
EMRE GÜN
İPEK CAN
MUHAMMET İBRAHİM DEVECİ
MUHAMMET YILDIZ
MURAT DOĞAN
ÖZGENUR YILMAZ
SÜMEYYE IŞIK
ŞEYMA BÜYÜKGÜÇLÜ

EDİTÖR

MUHAMMET YILDIZ
MURAT DOĞAN

ÖĞRETMENİN KALEMİNDEN

Bir fikir olarak doğup, Bismillah diyerek başladığımız "Öğretmenin Kaleminden" isimli dergimizin dördüncü sayısını Haziran 2022'de yayımladık. İyi okumalar dilerim.

Bir yola çıkacağınız zaman inananlar ve tereddütte kalanlar olabilir. Yolun başındayken kendinden emin olanlar hedefe kesin bir gözle bakar. Diğerleri ise henüz ilk adımlarında "olduğu kadar" derken kimiye o ilk adımı bile atmaz. İnanmamak basit bir eylemdir, herkesin elinden gelir. Bize desteğini sunanlara teşekkür ediyorum.

Derginin ilk çıktığı andan itibaren dergimizi sahiplenen, derginin bastırılması ve kurumlara iletilmesinde bize en büyük desteği sağlayan Şenpazar İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü Nurullah AKYILDIZ'a şahsım ve dergimiz adına yürekten teşekkürlerimi iletiyorum.

Derginin sonraki sayısında İnşallah görüşmek üzere..

Öğretmenin kalemi tükenmesin,

Öğretmenin nefesi eksilmesin,

Öğretmenin kalbi incinmesin.

MURAT DOĞAN

SOSYAL BİLGİLER ÖĞRETMENİ

İÇİNDEKİLER

SİNSİ KÜÇÜK KABİLELER

– MURAT DOĞAN

1 SÖZ 1 NEFES

– MUHAMMET YILDIZ

KONU EFENDİLİKSE

YÜZÜKLER BUNU

ÇOKTAN BAŞARMIŞ

– MUHAMMET İBRAHİM

DEVECİ

İSTANBUL'UN İŞGALİNİ

MUSTAFA KEMAL'E

BİLDİREN KAHRAMAN

– ŞEYMA BÜYÜKGÜÇLÜ

HEP ÖMÜRDEN

– ÖZGENUR YILMAZ

BABALAR GÜNÜ

– EMRE GÜN

MÜSLÜMAN BİR ADAM

– SÜMEYYE IŞIK

TEKNOLOJİNİN ORTAYA ÇIKARDIĞI HASTALIKLAR

– BERNA TANIŞ

DOĞU ANADOLU'DA BİR

İSKELET: URARTULU

KADIN

– MURAT DOĞAN

İNSAN NASIL DAHA

GÜÇLÜ OLUR?

– ÖZGENUR YILMAZ

PANTERİ

EVCİLLEŞTİRMEK

– MUHAMMET YILDIZ

JEANNE D'ARC: FRANSA'NIN TARİH SAHNESİNDEN SİLİNMESİNİ

ENGELLEYEN SAVAŞÇI KIZ

– ŞEYMA BÜYÜKGÜÇLÜ

ÖZLEDİM

– Ayşegül DERİN

IŞK-I OD

İpek CAN

SINSİ KÜÇÜK KABİLELER

MURAT DOĞAN

Sinsi küçük kabilelerin gözü toprağımdaydı. O gün ellerindeki çiçeklerle gelmişlerdi yanıma. Hayranlıkla yaklaştıklarını sanmıştım. Yanımda bulunuşlarının ardından bir süre sonra uzaklaştılar. Arkaları dönük olmalarına rağmen suratlarındaki tiksiniç ifadeyi görebiliyordum. Bu kabileye nereden geldiğimi sorar gibiydiler. Kendi aralarında büyük bir meseleyi tartışıyorlardı sanki. Niyetlerini, düşüncelerini, zihinlerini okuyabiliyordum veya içimdeki vesvese beni sürekli bu yönde düşünmeye zorluyordu. Vesvesenin beni haklı çıkardığına ya da doğru limana

yaklaştığına kefil olamıyordum. Fakat bu bendim, bu benim toprağımdı, bu benim ülkemdi.

Birkaç hafta oldu. Alışır gibi oldular. Buna rağmen kendi topraklarının taciz edildiği düşüncesinde olduklarına şüphem yoktu. Karşılaştığımız anlar arkalarını dönüp gizliden, sınırlı bir ifadeyle bakarak beni keşfetmeye çalışıyorlardı ve bu bana da sirayet ediyordu. Kendini yeniden tanımaya başlayan, olup biteni anlamaya çalışan ve sınırlı bir ifadeyle bakıyordum. İstediklerini çekinmeden yüzüme söyleyebilecek cesaretleri vardı.

Fısıltılaşmalarındaki konuya yüz çevirmek birçok Őeyden uzaklaşmak anlamına geliyordu. Bilginin bazı yönüyle iç burktuğunu düşünürdüm. Tüm bilgiler insana iyi gelmezdi. Onun peşinden koşmayı huy edinmiş bile olsak bu gerçeği değiştirmeyecektik. Her Şeyin her yönüyle yüzleşmek, en son tercih edeceğim Şey olurdu. Bu yüzden sorunu çözmek niyetinde değildim. Ya bir ruh gibi süzülerek bu devirden uzaklaşmak istiyordum ya da senelerce uyumak... Sorunu çözmek böyle bir Şey olsa gerekti.

Küçük kabilenin küçük üyelerinden birkaçı gülümser yüzle beni selamlıyor, halimi hatırımı soruyordu. Aramızdaki bu zıtlık küçük bir zaman diliminde yerini, hafifçe esen yelin tatlılığına bırakıyordu. Oysa gözlerimi bulamadığım ufuk çizgisinde gezdirirken, fotoğrafa uzaktan bakarak, yalıtılmış duygularımla uzak durmaya çalışıyordum. Düşüncem, beni zincirle bağlayıp istediği yere zorla sürüklüyordu. Tüm bedenimi güneşin altında kırbaçlayarak terbiye ediyordu. Zıtlalaşmaya gerek yok diyordum beni yönlendiren güce. Kabul etmiyordu. Kimi zaman yüzlerine ürkek ve çekingen bakarken kimi zaman hıncahınç dolu bir nefretle duvarlardan intikam alıyordum. Herkes tek tek suçluymdu. Kimi bilmediğim herhangi bir sebepten... Güvenilir bir insan tanesi olmadığına inandırıyorlardı kendimi.

Oysa herkes çok basit düşünerek yaşamaya devam ediyordu. Kabilenin tüm insanlarına şüpheli gözlerle bakıyordum. Tüm hareketleri gözüme batmaya başlamıştı artık. Bana göre onlar, kötü niyetiyle savuruyordu cümlelerini pare pare. Söylenen sözlerden neyin gerçekte neyin sahte olduğunu kavrayamıyordum. Bir köşeye sinerek sessizce kabilenin üyelerini izliyordum. Yanıma gelerek soru soran üyelere, susarak cevap vermek istiyordum.

Yazmanın tüm öfkeli ve bir hayli tuhaf duyguları körelteceğini düşünürdüm. Yazdıka dalgalandım, köpürdüm ve taştım. Yaratılmış ve yaratılmamış her Őeyle savaşım olduğuna inandırdım kendimi. Beni içlerine dahil edebilselerdi eğer içimdeki ışıksız kasabayı yok edebilirdim. İsmet Özel'inde dediği gibi ilmektir boynumdaki ama ben kimsenin kölesi değildim. Tarantula yazdılar diye göğsümdeki yaftaya tarantulaymış benim adım diyecek değildim. Beni tanımayan tarihe razı değildim. Beni sinesine sarmayan tabiatın rıza dilenmeyeceğim. Ben ne bu kabilenin ne de bu devrin adamıydım.

Burası benim coğrafyamdı, benim iklimim, benim bitki örtümdü. Beni ben yapan Şeyler kendini belli eden bir sırda gizliydi. Bazı kelimelerin, cümlelerin izahı yoktu.

-Yazdığım bir hikayeden kesit

Murat DOĞAN

1 SÖZ 1 NEFES

MUHAMMET YILDIZ

ZİYA PAŞA

Ayinesi İştir Kişinin lafa bakılmaz
Şahsın görünür rütbe-i aklı eserinde.

WILLIAM SHAKESPEARE

İyi veya kötü insan diye bir şey yoktur.
İnsanlar iyi veya kötü olmayı düşünceleriyle belirlerler.

EURİPİDES

Bir kimsenin düşüncesini açıklayamaması köleliktir.

MARK TWAIN

Doğruyu söylersen, hiçbir şeyi hatırlamak zorunda kalmazsın.

FRIEDRICH NIETZSCHE

Her yerde güz hüküm sürüyor, saf hava hakim.
Bakınız çevrenizde nasıl bir zenginlik var! Ve fazlalığın içinden uzak denizlere bakmak
güzelidir.

1 SÖZ 1 NEFES

1 SÖZ 1 NEFES

MUHAMMET YILDIZ

FRIEDRICH NIETZSCHE

Hakikatin temsilcisinin en az olduğu zaman,
onu dile getirmenin tehlikeli olduğu zaman değil, can sıkıcı olduğu zamandır.

İBN-İ SİNA

Bilim ve Sanat takdir edilmediği yerden göç eder.

DOĞAN CÜCELOĞLU

Hüznünüzü kaybetmeyin, acınızı ucuza satmayın.
Kendinizi bulmak için yaşam size güzel olanaklar veriyor. Bu fırsatları kullanın.

OSHO

Her zaman ne varsa onu gör. Acele etme.
Bir şeyi yanlış anlamaktansa anlamamak daha iyidir.

YA'KUB B. İSHAK EL-KİNDİ

Gerçekleştirilen her ümidin ardından üzüntü gelir.
Bunun sebebi, ya elde ettiğin şeyin seni terk etmesi ya da senin onu terk etmendir.

KONU EFENDİLİKSE YÜZÜKLER BUNU ÇOKTAN BAŞARMIŞ

MUHAMMET İBRAHİM DEVECİ

**Dünya değişiyor
Bunu suda hissediyorum
Toprakta hissediyorum
Kokusunu alıyorum
Eskilerden pek bir şey kalmadı
Zira hatırlayanlardan yaşayan yok artık...**

Belki Harry'ciler bana kızacak ama yukarıdaki sözler bile Harry Potter serisini yıkıp savurur cinsten.

İngiliz yazar J.R.R. TOLKIEN filolog, şair ve akademisyendir. İlk olarak Hobbit adlı kitabını çocukları için yazmış bir baba görüyoruz. Daha sonraları olayları farklı bir bütünlükle ele alarak unutulmayacak eserlerini okurlarına aktaran bir yazar. Yüzüklerin Efendisini yazarken kullanmış olduğu diller onun gerçekten müthiş bir filolog (dilbilimci) olduğunun göstergesidir. Zira bu eserinde kullanmış olduğu Sindarin Elfçesi Yandex arama motorunda kabul görmüş ve çevirisi yapılan diller arasına eklenmiştir. Yazar TOLKIEN mitolojik bir dünya kurgusuyla karşımıza geliyor.

SILMARILLION.

İlk etapta okunmaya başlayan bu kitap beyinde zonklamaya sebebiyet veren ve hiçbir şey anlaşılmadığı için bırakılan bir türden. Tabiri caizse beyin yakan bir yapısı var. Aradan zaman geçip tekrardan kitaba başlanınca bu sefer gerçekten fırtınaları kopartan bir yapıya bürünüyor, sürükleyici ve heyecanlı bir hal alıyor. Okudukça okuyası geliyor insanın. Yazar bu eserinde (Silmarillion) çok farklı olan kurguyu, uzmanı olduğu dil bilimiyle birleştirerek farklı ırkları ortaya çıkararak okurlarına sunuyor. Konumuz olan Yüzüklerin Efendisi'ne gelirsek, bu bahsetmiş olduğum Silmarillion kitabında geçen 2-3 sayfadan ibaret olduğunu biliyoruz.. Daha sonra o 2-3 sayfayı kurgulamış olduğu mitolojiyle 3 bölümden oluşan dev bir esere dönüştürüyor ve film burada kopuyor.

1-Yüzüklerin Efendisi Yüzük
Kardeşliği

2-Yüzüklerin Efendisi İki Kule

3-Yüzüklerin Efendisi Kralın Dönüşü

Eserin konusuna değinmek siz değerli okuyucuların bizim üzerimizdeki hakkıdır. Hemen çok fazla bunaltmadan olayın giriş gelişme ve sonuç kısmına değinmek istiyorum.

Herşey muhteşem yüzüklerin yapılmasıyla başladı.

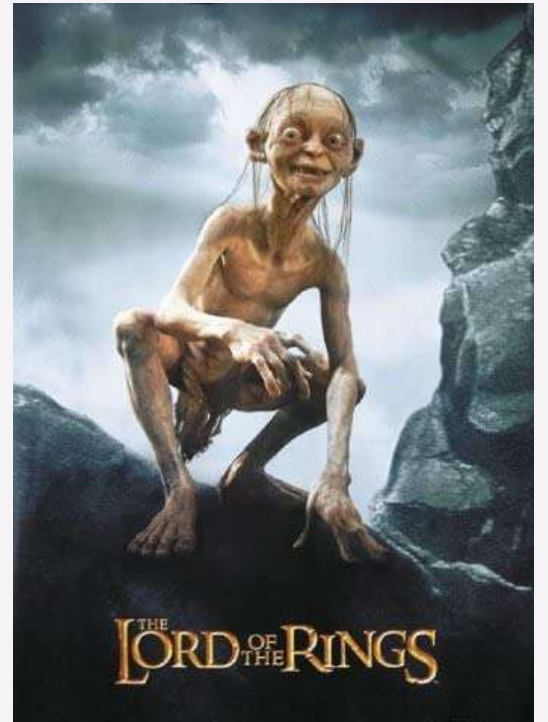
3 yüzük varlıkların en arifi, en zarifi olan ölümsüz Elflere verildi.

7'si mahir ve zanaatkârlar olan, dağların derinliklerinde yaşayan Cücelere.

9 yüzük varlıklar arasında güce en düşkün olan insan ırkına bahşedilmişti.

Bütün ırklara hükmedecek gücü muhafaza ediyordu bu yüzükler.

Lakin Elfler, insanlar, cüceler hepsi ama hepsi kandırıldı.

Mordor diyarında hüküm dağının ateşlerinde gizlice dövmüştü karanlıklar efendisi Sauron hükmeden yüzüğü, diğerlerine hükmedebilmek için... Bütün zulmünü, kinini ve tüm yaşamlara hakim olma iradesini kattı bu yüzüğe..

HEPSİNE HÜKMEDECEK TEK BİR YÜZÜK...

Ash nazg durbatulûk, Ash nazg gimbatul,
Ash nazg thrakatulûk, Agh burzum-ishi krimpatul.

Anlamı: Hepsine hükmedecek bir yüzük, Hepsini o bulacak,
Hepsini bir araya getirip, Karanlıkta birbirine bağlayacak.

Evet bu sayede yüzüğün hangi amaçla yapılmış olduğunu öğrenmiş olduk. Olayların devamında; Sauron yüzüğü bazı sebeplerden ötürü kaybediyor. Hobbit denilen bir ırk tarafından bulunuyor ve Ayrık Vadiye götürülüyor. Orada kurulan Yüzük Divanı toplantısında yüzüğün yok edilmesi kararı alınıyor. Lakin şöyle bir hakikatle karşılaşıyorlar. Yüzüğün dövülmüş olduğu Mordordaki Hüküm Dağının ateşinde yok edilmesi, aksi halde hiçbir şekilde yok edilemeyeceği bildiriliyor. Bu öğrenildikten sonra Yüzük kardeşliği adını verdikleri 9 yoldaş Ayrık Vadi'den ayrılarak Mordorun yolunu tutuyor.

Kitap ve film arasında farklılıklar elbette ki görülecektir. Lakin filmi bile gerçekten müthiş bir şekilde çekilmiştir.

Film 17 dalda Oscar ödülü kazanarak Harry Potter filmini ezip geçmiştir. Kitabı filme uyarlayan Peter Jackson oyuncu kadrosunu o kadar yerinde seçmiş ki her oyuncu karakteri bizzat yaşayarak oynamıştır. Ben bu film serisini 49 kez izlemiş birisi olarak söylüyorum ki (mübalâğa değil gerçek), hakikaten okunması ve izlenmesi gereken bir baş yapıt.

Ben naçizane tavsiyemi sizlere aktardım ve asgari film bilgisini sizlerle paylaştım. Aşağıya kitaptan birkaç söz bırakarak karakterlerin harikalığını sizlere sunuyor ve bu yazımın nice nice Yüzük Kardeşliği oluşturmasını diliyorum.

Uğurlu günleriniz olsun...
Muhammet İbrahim DEVECİ

Yaşayan pek çok kişi ölümü hak eder. Ölümlerden bazıları da yaşamı. Yaşamı onlara verebilir misin? Ölüm hakkında karar vermekte aceleci olma. En bilgeler bile her sonucu bilemez.
-Gandalf

İçinizden en az yarısını arzuladığının yarısı kadar bile tanımıyorum ve yarınızdan azını hak ettiğinizin ancak yarısı kadar sevebiliyorum.
-Bilbo Baggins

Öyle işler vardır ki sonu karanlık bile olsa, bu işlere başlamak yapmayı reddetmekten daha iyidir.
-Aragorn

Kişilerin en ufağı bile geleceğin akışını değiştirebilir.
-Leydi Galadriel

İSTANBUL'UN İŞGALİNİ MUSTAFA KEMAL'E BİLDİREN KAHRAMAN: AHMET HAMDİ MARTONALTI

ŞEYMA BÜYÜKGÜÇLÜ

Dünya savaşı sonunda ağır yenilgi alan Osmanlı devleti 30 Ekim 1918 tarihinde Mondros Ateşkes Antlaşmasını imzaladı ve savaştan çekildi. Mondros imzalandıktan sonra Anadolu'nun çeşitli yerlerinde işgallere başlandı. Bu sırada Milli mücadele çalışmalarına Mustafa Kemal Atatürk başlamıştı. Mısak-ı Milli'nin Son Osmanlı Mebusan Meclisi'nde okunması, Akbaş Baskını sonucunda İtilaf Devletleri tarafından 16 Mart 1920 tarihinde İstanbul resmen işgal edilmiştir. Mustafa Kemal Atatürk o sırada Ankara'da idi. İtilaf devletleri telgrafhaneleri basmakta, bütün haberleşmeleri kesmekte ve Telgraf memurlarına büyük baskı uygulamaktaydı. Kendi aralarında toplanmalarına izin bile verilmiyordu.

Telgraf memuru olan Ahmet Hamdi Bey, telgrafhanede mesai sonrası nöbetçi bulunduğu bir gece, birden makinenin çalışmaya başladığını ve Erzurum'dan İstanbul'un arandığını fark ederek cevap vermiştir. Telin ucundaki kişi Mustafa Kemal Paşa'dır. Kendisini tanıtan Ahmet Hamdi Bey, Paşa'nın emirlerine amade olduğunu belirtmiştir. Mustafa Kemal Paşa'nın Yıldız telgrafhanesinin bağlanmasını isteğini müdürüne iletmış fakat müdür bu isteği reddetmiştir. Bu durumu Paşa'ya bildiren Ahmet Hamdi Bey, emirlerini kendisine yazdırmasını, telgrafın güvenli bir şekilde teslimini sağlayacağını söylemiştir. Mustafa Kemal Paşa'nın, Ayan'dan Fuat Paşa'ya götürülmek üzere yazdığı telgrafı Hamdi Bey, ertesi gün bizzat yerine ulaştırmıştır. Üstlerinden izinsiz ve işgalin gölgesinde yerine getirdiği bu görevden sonra, nöbetçi olduğu gecelerde Mustafa Kemal Paşa ile bağlantı kuran Hamdi Bey, İstanbul'da yaşanan gelişmelerden kendisini haberdar etmiştir.

Ahmet Hamdi Bey'in Nutuk'ta kendisinden övgü ile söz edilmesini sağlayan en önemli gelişme, İstanbul'un işgalini Ankara'ya haber vermiş olmasıdır.

"İstanbul, 16.3.1920

Ankara'da Mustafa Kemal Paşa Hazretlerine,

Bu sabah Şehzadebaşı'ndaki Muzika Karakolunu İngilizler basıp, oradaki askerlerle çarpışarak, sonunda şimdi İstanbul'u işgal altına alıyorlar. Bilgilerinize arz olunur.

Manastırlı Hamdi".

Hamdi Bey'in takip eden telgrafları, telsizle Harbiye'nin işgalinin haber alındığı, Beyoğlu Telgrafhanesi önünde İngiliz askerlerinin bulunduğu; kısa süre sonra da Harbiye Telgrafhanesi'nin işgal edilip, telin kesildiği; Tophane'nin işgal edildiği, zırhlılardan asker çıkarıldığı, Şehzadebaşı'nda sabah yaşanan çatışmalarda altı şehit verildiği, on beş yaralı olduğu haberlerini vermiştir. Telgraflar, işgalin Derince'ye yayıldığı, Beyoğlu telgrafhanesi çalışanlarının kendi yanlarına geldiği, bir saate kadar kendisinin de bulunduğu İstanbul Telgrafhanesi'nin işgal edileceği haberleriyle gelmeye devam etmiştir. Mustafa Kemal Paşa, Hamdi Bey'in işgali haber veren ilk telgrafının altına "İvedi olarak kolordulara benim imzamlı" notunu düşerek, Rumeli ve Anadolu'daki bütün komutanlara iletilmesini istemiş; telgraf, Edirne, Bandırma ve İzmir'e yine Hamdi Bey aracılığıyla İstanbul üzerinden ulaştırılmıştır. Emri, "Yüksek emirleriniz yerine getiriliyor. Edirne'ye yazıyorum ve bütün merkezleri hazır ettirdik" diyerek yerine getiren Hamdi Bey'e Mustafa Kemal Paşa, "Milletvekilleri ile ilgili bir haber aldınız mı?

Meclis telgrafhanesi cevap veriyor mu?" diye sormuş, o da "Evet veriyor 14. Kolordu Komutanı hazır. Paşa istiyordu verelim mi?" diye cevaplamıştır. Ancak bundan sonra iletişimin kesilmesi üzerine Mustafa Kemal Paşa, İstanbul Telgrafhanesi'nin de işgal edildiği kanaatine varmıştır.

Hamdi Bey anılarında Mustafa Kemal Paşa ile yaptığı bu görüşmenin, telgrafhane başmuhabercisi tarafından telgraf genel müdürüne ihbar edildiğini anlatmaktadır. Ne var ki Hamdi Bey tehlikeyi sezerek daha önceden telgraf kâğıtlarını küçük parçalara ayırarak yuttuğu için, telgrafhaneye gelen genel müdür ve beraberindekiler yaptıkları aramada bir kanıt bulamamıştır. Duruma hiddetlenen genel müdür, Hamdi Bey ve kendisi ile temasta olanların görevlerine son vermiştir. İstanbul'un işgalinden Ankara'nın

haberdar edilmesi için Ahmet Hamdi Bey'e, Başmuhaberci İhsan (Pere) Bey'in emir verdiği dair bilgiler de bulunmaktadır. Buna göre; işgal günü kendisine santrallerden ve yakın telgrafhanelerden telefonla gelen haberleri Ankara hattında makine başında bulunan Hamdi Bey'e İhsan Bey yazdırmış, ancak telgraflar Ankara'ya onun imzasıyla ulaşmıştır. İhsan Bey, işgal nedeniyle kesilen İstanbul-Ankara arasındaki iletişimi sağlamak üzere TBMM'nin açılışından üç gün önce PR Gizli Telgraf Merkezi'ni kurmuş, bu hizmeti İstiklal Madalyasıyla ödüllendirilmiştir. Atatürk, Nutuk adlı eserinde, Ahmet Hamdi Bey'in böylesi kritik bir zamanda ve güç koşullarda Ankara'yı bilgilendirmesini kahramanlık olarak nitelendirmiş ve şöyle demiştir:

"Bu vatansever ve cesur Ahmet Hamdi Bey olmasaydı, İstanbul felaketinden haber almak için, kim bilir ne kadar çok beklemek zorunda kalacaktık. İstanbul'da bulunan nazır, milletvekili, komutan ve teşkilatımızdan bir kimsenin çıkıp da bize vaktinde haber vermeyi düşünmemiş olduğu anlaşılıyor. Demek ki hepsini heyecan ve korku bürümüştü. Bir ucu Ankara'da bulunan telin İstanbul'da bulunan ucuna yanaşamayacak kadar şaşkın bir duruma gelmiş olduklarına hükmetmek, bilmem ki doğru olur mu? Telgraf memuru Hamdi Efendi, daha sonra Ankara'ya gelerek karargâhımız telgraf memurluğunu yapmıştır. Kendisine borçlu olduğum teşekkürü burada açıkça ifade etmeyi milli ve vatani görevlerimden sayarım."

Atatürk'ün bu takdiri, onun Millî Mücadele'nin tarihi şahsiyetleri arasında anılmasını sağlamıştır.

Ali Fuat Cebesoy da hatıralarında, Hamdi Bey'den takdir ve minnetle söz etmiştir. "16 Mart 1920'de İstanbul'un nasıl işgal olunduğu ve ne gibi hadiselerin zuhur ettiğine dair ne resmi bir makamdan ve ne de İstanbul'daki teşkilatımızdan haber alamamıştık. Bu vaziyet de gösteriyordu ki, düşmanlarımız İstanbul'da panik yaratmak istemişler ve buna kısmen de muvaffak olmuşlardı. Bereket versin imdadımıza telgrafçılar yetişmiş ve bizi vaktinde haberdar etmişlerdi. Türk telgrafçılarının Millî Mücadelede gösterdikleri fedakârlık ve cesaret her türlü takdirin üstündedir. Bu telgrafçılardan adları hafızamda kalan Manastırlı Hamdi ve harbiye telgrafhanesinde memur Ali Efendi'dir."

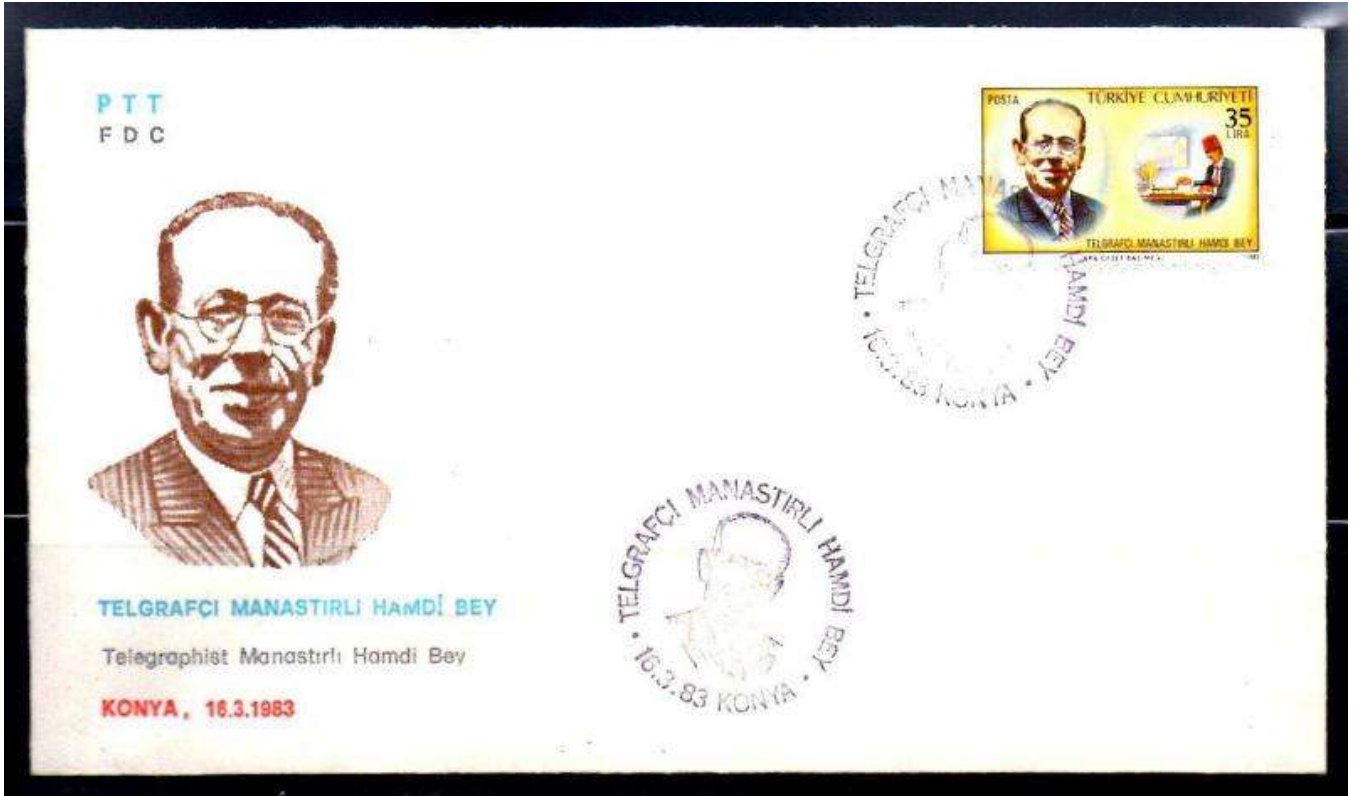
Hamdi Bey işinden ayrıldıktan sonra bir süre annesi ile birlikte güç koşullarda yaşamış ve daha sonra Millî Mücadele'ye katılmak üzere Ankara'ya geçmeye karar vermiştir. Yahya Kaptan'ın görevlendirdiği bir yurtsever aracılığıyla Mudanya'ya giden bir vapura binmiş, oradan da Bursa'ya geçmiştir. Bursa'da Mustafa Kemal Paşa'ya telgraf çekerek emrine hazır olduğunu belirtmiş, ancak Hürriyet ve İtilafçılar tarafından casus olduğu ileri sürülerek burada tutuklanmış ve İstanbul'a geri gönderilmiştir. Tutuklamayı öğrenen bir telgrafçı arkadaşı, Ankara'yı durumdan haberdar etmiştir. Mustafa Kemal Paşa, 56. Fırka Komutanı Bekir Sami Bey'e telgraf çekerek, kendisinin kurtarılmasını emretmişse de bu iş için görevlendirilen polis müdürü vapura yetişememiştir. Hamdi Bey, zahmetli bir yolculuğun ardından Galata Rihtimi'na yanaşan vapurdan kimsenin

görmediği bir sırada iskeleye atlayarak kaçmış ve Üsküdar'daki evine sığınmıştır. Birkaç gün sonra Kuvâ-yı Milliyeciler kendisiyle temas kurarak, onu Anadolu'ya geçirmek için emir aldıklarını ve hazır olmasını istemiştir. Önce vapurla Mudanya'ya geçmiş, oradan da karayoluyla Ankara'ya hareket etmiştir. Bilecik'te görüştüğü Bekir Sami Bey, kendisine Mustafa Kemal Paşa tarafından gönderilen ve içinde 250 Lira bulunan zarfı teslim etmiştir. Bilecik'ten trenle Eskişehir'e geçmiş; buranın istasyon şefinin zorluk çıkarması üzerine iki gün bekletilmiş ve nihayet Ankara'ya varmıştır. Heyet-i Temsiliye Karargâhı olarak kullanılan Ziraat Mekteb'inde kendisini tanıtarak, Mustafa Kemal Paşa'yla görüşmek istediğini belirtmiştir. Paşa'nın daha önceden verdiği emir doğrultusunda hiç bekletilmeden huzura alınmış, böylelikle makine başında birçok kez

konuştuğu Mustafa Kemal Paşa'yı ilk kez görmüştür.

Görüşme sırasında Mustafa Kemal Paşa ve beraberindeki İsmet (İnönü) Bey'e İstanbul'daki durumu kısaca anlatan Hamdi Bey'i İsmet Bey "Paşam, böyle gençlerimiz varken, vatanımızın halâsı (kurtuluşu) gecikmez" sözleriyle onurlandırmıştır. Gitmek üzere izin isteyen Hamdi Bey'i Mustafa Kemal Paşa akşam yemeği için alıkoymuştur. Zorlu geçen yolculuğun izlerini taşıyan kılık kıyafetinden dolayı sofrada yadırganan Hamdi Bey; Paşa'nın "Efendiler, şu sürtünmek istemediğiniz adamı tanıyor musunuz? Bu kahraman adam Manastır'lı Hamdi'dir. Pek azımızın görebildiği büyük hizmetler yapmıştır. Kendisine hürmet ve muhabbet borçluyuz" şeklindeki sözleriyle, davetlilerden samimi bir ilgi görmüştür.

HEP ÖMÜRDEN

Yitire yitire yaşıyor hayat,
Biraz senden biraz ondan

Hep bir eksikle çıkılıyor yola,
Biraz yoldan biraz yoldaştan

Umut ve umutsuzlukla açılıyor gözler sabaha,
Biraz uykudan biraz geceden

Gelmek ve gitmekle başlıyor her şey,
Biraz kalandan biraz gidenden

Hasret ve vuslat mücadelesinde tüm kelimeler,
Biraz özlemde biraz sevgiden

Bir muharebe akıl ve kalp ile
Ne akıl yorgun ne de kalp
Yine de biraz kalpten biraz akıldan

Sonunda dengelerde bozuluyor,
Biraz ömürden hep ömürden.

Özgenur YILMAZ

BABALAR GÜNÜ

EMRE GÜN

Babalar Günü, pek çok ülkede her yıl haziran ayının üçüncü pazar günü babaların onuruna kutlanan özel bir gündür.

Bir Amerikan İç Savaşı gazisinin kızı olan Sonora Smart Dodd, Anneler Günü gibi babaların da bir günü olması gerektiğini düşünmekteydi. Dodd'un babası annelerinin yokluğunda 6 çocuğunu tek başına büyütmişti. Babasının doğum günü olan 5 Haziran'ın Babalar Günü ilan edilmesi için çalışmalara başlamış ama bu çalışmalar o tarihe yetişemeyerek kutlamalar haziran ayının üçüncü pazar gününe ertelenmiştir.

Babalar Günü ilk kez 19 Haziran 1910'da Washington'un Spokane şehrinde kutlanmıştır. 1924 yılında Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Calvin Coolidge kutlamaları desteklemiş; ama resmi olarak Babalar Günü ilan etmemiştir. 1966 yılında ise o dönemin başkanı Lyndon Johnson, her yıl haziran ayının üçüncü pazarının Babalar Günü olarak kutlanacağını açıklayan bir bildiri yayımlamıştır. 1972 yılında ise başkan Richard Nixon'ın imzasıyla Babalar Günü yasal olarak ABD'de resmi tatil ilan edilmiştir. Babalar Günü, babaların ve baba figürlerinin çocuklarının hayatlarına yaptıkları katkıyı takdir etmek için dünya çapında kutlanmaktadır. Dünya çapında çeşitli tarihlerde kutlansa da birçok ülke bu günü Haziran ayının üçüncü Pazar günü kutlar. Avustralya ve Yeni Zelanda'da Babalar Günü Eylül ayının ilk Pazar günüdür. Tayland'da, ülkenin kralının doğum günü olan 5 Aralık'ta kutlanır. Brezilyalı babalar, Ağustos ayının ikinci Pazar günü onurlandırılır.

(Sonora Smart Dodd)

Katolikler ise Babalar Günü olarak farklı bir tarihi kutlarlar. Onlar bu kutlamayı dini açıdan ele alıp Hıristiyanlık peygamberi İsa'nın babası anısına, Mart ayının 19. gününü St. Joseph Günü adı altında babalarına armağan etmektedirler. Bazı ülkelerde bu kutlamalar dinî özelliklerinin dışına çıkmıştır.

Babalar Günü vesilesiyle insanların babalarını hatırlamaları güzel bir şey, hediye piyasasının işine yarar diye kötölememek lâzım. Bu nedenle ben babalar, anneler gününün önemli olduğunu düşünüyorum, iyi ki varlar! Objektif değerlendirme yapıp, aramızdan ayrıldıktan sonra hatırlamamak ya da aramızdan ayrılanları da hatırlamak için yılda bir kere somut bir şey olmasını doğru buluyorum. Kapitalist nedenlerle başlamış olsa bile, siz babanızın elini bir kere öpseniz bile yeter. Yılbaşını şu kişiler icat etti, şu günü bu kişiler icat etti de öyle başladından çok böyle bir değer verme gününe ihtiyacımız var mı, topluma iyi bir yönlendirme yapıyor mu, diye düşünmek gerekir.

MÜSLÜMAN BİR ADAM

SÜMEYYE IŞIK

Ben geçiyordum bu dünyadan, öylesine geçmemeliydim, bir şey yapmalıyım... Ve lisede tanıştım, şiiirlerle, yazmaya meylim hep vardı, ilkokulda arkadaşım için 'hayat ne güzeldi dost olunca' diye başlayan bir şiir yazmıştım, kırk şiir ezberletmişti edebiyat hocamız, yazarlarla tanıştım, kitaplarında dolaştım ama eksik olan bir şey varmış o zamanlar, kimdi bunun suçlusu? Belki bendim belki hayatıma giren öğretmenlerim...

Yedi Güzel Adam'ı sonradan öğrendim evet dedim eksik olan şeyler onlarmış meğerse. Sahi bir suçlu aramak mıydı derdim, hayır, sadece geç kalmanın hüznünü yaşadım. Yedi Güzel Adam'ın abisi Nuri Pakdil 18 Ekim 2019'da ebedi yurdumuza gitti ve ben ona geç kaldım, onunla hasbihal etmeye, onu görmeye geç kaldım. İsterdim ki Yedi Güzel Adam'ın şiirler, hikayeler yazdıkları hep bir arada oldukları lise çağlarına gidebilsem ve aralarında dolaşsam...

Ve şimdi geç kalmanın hüznünü gelecek nesiller yaşamasın diye onlardan bahsediyorum, bahsetmeliyim. Çocuklar, gençler bilmeliler, Yedi Güzel Adam'ı ve onların Nuri abisini...

Nuri Pakdil'i anlatması gereken belki de en son insanlardan biriyim ben, ama ona olan sevgi ve saygımdan dolayı yazmam gerektiğine inanıyorum ve onun selamıyla başlıyorum:

“Sevgili arkadaşlar, hepinizi; anti emperyalist, anti kapitalist, anti sosyalist, anti nazist, en önemlisi de; Türkiye'ye özel ve ait olmak üzere anti firavunist bilinçle selamlıyorum. Ne mutlu ezeli-ebedî ulu önderimiz Hz. Muhammed'in ümmetinden olanlara. Sloganım şudur; Ne mutlu Müslüman'ım diyene!..”

Nuri Pakdil yaşadığı dönemi kitaplarına en güzel şekliyle anlatan biridir, kendini sağcı, solcu diye değil devrimci olarak adlandırır. 1934 yılında Kahramanmaraş'ta doğmuştur. Doğduğu günü İstanbul'un fethi olan 29 Mayıs olarak tanımlar. İlkokuldan itibaren bir şeyler karalamaya başlamıştır. Bunda anne ve babasının etkisi yok sayılamaz. İlk şiir denemelerine lise yıllarında başlamıştır. Aynı yıllarda bir grup arkadaşı ile birlikte Hamle dergisini çıkarmıştır. Bu arkadaşlık Cahit Zarifoğlu'nun bir şiirinde anlattığı Yedi Güzel Adam ile özdeşleşir.

Maraş Lisesi'nde başlayan bu dostluklar sonraları da devam etmiştir. O zamanlar Maraş'ta çıkan "Yeni İstiklal" gazetesinde yazılar yazan, sayfalar düzenleyen Pakdil: "Yazmak, uzun yürüyüşe başlamaktır. Yazarın ödevi, yazmaktır. Bir yazar, ancak, yazarak girebilecektir insanlığa. Bu bağlamda yazmak, hayat biçimim olmuştur benim" diyerek yazmanın önemini vurgular. Daha sonra İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olan Pakdil bir dönem hukuk müşavirliği yapmış, avukatlık yapmamıştır. 1942'de Edebiyat Dergisi yayınlarını kurmuştur. Edebiyat dergisi yayınları için şöyle der:

"Edebiyat Dergisi çok güç şartlar altında süren bir eylemdi. Ancak, Edebiyat, asla hiçbir kişiye, hiçbir zümreye, hiçbir örgüte, hiçbir şirkete, hiçbir menfaat grubuna sırtını dayamadı. Edebiyat Dergisi, kendi özgün ve lekesiz çizgisinde devinmeyi sürdürdü. Çünkü, 'Edebiyat', bir uygarlığın varoluş savaşının adıydı."

"Biz edebiyatı sadece güzel söz üretme eylemi olarak görmedik, görmüyoruz. Edebiyat, bir duruş, bir tutum alış, karşı koyuş, muhalefet aracıdır. Edebiyat dergisi de emek sömürücülerine, kara-siyasaya karşı bir duruş sergilemiştir. Biz yerli düşünceyi, dinimizin ebedî ilkelerini yeni Türkçe ile insanımıza sunarak; İslam'ın öğretisel, tarihsel, evrensel, özgürlükçü, ilerici özünü,

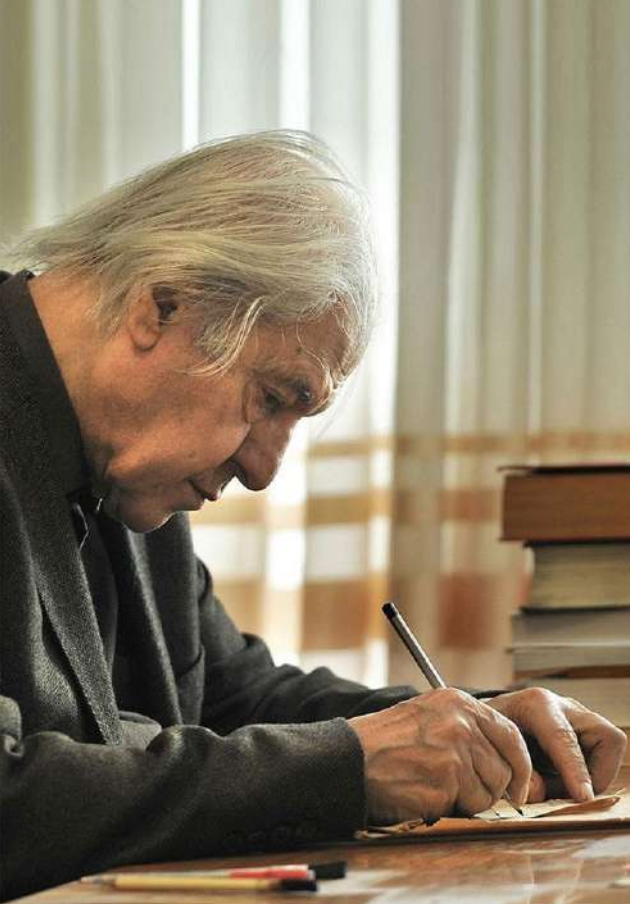
yeni kavramlarla, yeni kelimelerle ifade ederek bu oyunu bozduk."

İlk kitabı Roma ve Paris'e gittiği zaman gezi izlenimlerini anlattığı "Batı Notları"dır. Bu eserinden sonra Biat, Bir Yazarın Notları ve çıkarmış olduğu diğer kitaplarıyla deneme türünde eserler verdi. Bağlanma adlı kitabı'nın ilk sayfalarından itibaren Peygamber Efendimiz'e bağlanmanın erdemine dikkat çektiğini aktaran Pakdil sadece kendine ait eserler ile yetinmeyip Orta Doğu ve Batı edebiyatından da şiir ve düşünce yazıları çevirdi. Pakdil Kasım 2014'te Necip Fazıl Saygı Ödülü'nün ilkinin aldı.

Kendini Kudüs Şairi olarak tanımlayan Pakdil, Kudüs için şiirler yazmıştır, tam bir Kudüs aşığı olan Pakdil sevdiği şehirler hakkında şöyle der: "Benim dünyamda, İstanbul'un özel bir yeri, Kudüs'ün daha özel bir yeri vardır. Yüreğimin yarısı Mekke'dir, geri kalanı da Medine'dir. Üstünde bir tül gibi Kudüs vardır. Tutsak Kudüs'e borcumuz, Kudüs'ü savunmaktır, özgürlüğüne kavuşturmaktır. Mekke, Medine, Kudüs ve İstanbul sevilmeden hayatın, yani varoluşumuzun hikmeti kavranılamaz."

Anlatılacak, konuşulacak, yazılacak o kadar çok şey var ki benim yukarıda bahsettiğim bilgilerden çok daha fazlası biridir. Yakın dostlarından Necip Evlice der ki: "Büyük umutları, büyük hayalleri ve büyük bir davası olan bu insan, arkasından ağlanmayı hak eden bir insandır. Onun aslında geriye bıraktıkları hepimizin yüreğine verdiği bir tavır alma duygusu, bir reddetme duygusu ve bir dik durma duygusudur. Kuşkusuz onu yeni tanıyanlar Bağlanma, Batı Notları ve Bir Yazarın Notları gibi kitaplarından okuyarak anlayabilir. Ama daha da kavramlar üzerinden bakarsak, ahde vefasından, sabrından, direnişinden, insan sevgisinden, ileri görüşlülüğünden ve insanları kucaklayışından tutmalıdır onu yeni tanıyanlar. Onun için herkes insan yaşıyordu, büyük küçük herkes insandı; herkesi insan yüzüyle görürdü ve insanı severdi... Oyunlarından birinin başkarakteri de insandır zaten."

"Dilimin döndüğü kadar sustum" der Nuri Pakdil.

Herhangi bir mecliste ismi geçince büyük bir saygıyla doğruluyorum, onun adı geçince Kudüs geliyor çoğu zaman aklıma, davası geliyor. "Ben muhafazakâr değilim tam bir İslam devrimcisiyim" sözü kulaklarımda çınlıyor, ilerlemiş yaşına rağmen katıldığı konferanslarda, sohbetlerde asla bitmeyen heyecanı ve aşkına hayret ediyorum. Onun heyecanını ve aşkını örnek almam gerektiğine inanıyorum.

Nuri Pakdil tam manasıyla bir yazardı ve ben bu edebi kişiliğini, Müslüman kişiliğini ve klas duruşunu şöyle tanımlıyorum: 'O cesur bir adamdı, davasını haykırmaktan çekinmeyen, o hepimize Kudüs gibi dimdik ayakta duran bir örnekti. Müslümanım deyişinin hakkını vermek için ecel gelene kadar çaba gösteren adam gibi adamdı.'

**Selam olsun ona ve onun gibi
önden giden Müslüman
Adamlara...**

Sümeyye IŞIK

**"Dilimin
döndüğü
kadar
sustum"**

TEKNOLOJİNİN ORTAYA ÇIKARDIĞI HASTALIKLAR

BERNA TANIŞ

Teknolojinin bedenimiz üzerinden olumsuz yanlarını artık neredeyse hepimiz biliyoruz ve farkındayız. Fakat teknolojinin birde psikolojimiz üzerinde de etkileri mevcuttur. Çoğu zaman kendimiz de ve çevremizde birazdan bahsedeceğim etkileri görmemiz mümkün. Bunlar birer hastalık olsa da tabii ki bir kalp ağrısı, böbrek ağrısı ve baş ağrısı gibi birer sağlık sorunu değil. Bunlar birer kavram demek daha doğru olacaktır.

Nomofobi: Kişinin cep telefonundan uzaklaşma kaygısı.

Fomo: Gelişmeleri takip edememe kaygısı.

Ego Sörfü: Sürekli olarak kendi ismini internette aratarak hakkında yazılanları öğrenmek.

Google Takibi: Sürekli olarak etrafındaki insanları internette aratmak.

Siberkondri: Hastalığını anlamak için doktora başvurmak yerine internetten araştırarak çözmeye çalışmak.

Photolurking: Sosyal hesaplarda sürekli fotoğraflara bakarak zaman geçirmek, paylaşımlarını kimlerin takip ettiğini kontrol etmek.

Cheesepodding: Sürekli mp3 indirme hastalığı.

İnternet Siniri: Cihazlardaki performans düşüklüğünün kişide sinire neden olması.

Phubbing: Akıllı telefon bağımlılığı olarak bilinmektedir (Akıllı telefonlarını sürekli elinde tutan kullanıcılar karşısındakinin söylediklerine odaklanmak yerine telefon ekranlarına dikkatlice bakmakta ve karşısındaki kişiyi önemsememektedir. Bu durum phubbing hastalığı olarak ifade edilmektedir.).

Elektronik Uykusuzluk: Dinlenme saatleri esnasında bile akıllı telefonuyla, tabletiyle, bilgisayarıyla uğraşan kullanıcılar bu hastalığa yakalanmış demektir. Elektronik uykusuzluk sağlık açısından da büyük sorunları beraberinde getirmekte, sindirim sorunları, kronik yorgunluk ve büyük ağrılara neden olmaktadır.

Fantom Vibrasyon (Hayalet Titreşim): Telefonlarının çalmadığı zamanlarda bile sürekli titrediğini hisseden kullanıcılar bu hastalığa yakalanmış demektirler.

Facebook Depresyonu: Pek çok konuda olumsuz olayların tekrar tekrar paylaşıldığı sosyal platformda insanların depresyona sürüklenmesi olayıdır.

Selfie Hastalığı (Selfitis): Kendi fotoğrafını çekip sosyal medyada takıntılı bir biçimde paylaşma durumudur.

BorderlineSelfitis: Kişinin kendi resmini en az günde üç kez çekmesi ama sosyal medyada paylaşmamasıdır.

TEKNOLOJİNİN ETKİLERİ

FOMO
Gelişmeleri takip
edememe kaygısı.

NOMOFOBİ

Cep telefonundan
uzaklaşma kaygısı.

EGO SÖRFÜ

Sürekli olarak ismini
internette aratarak
hakkında yazılanları
öğrenme isteği.

CHEESEPODDING

İnternette sürekli
olarak "mp3" indirmek.

İNTERNET SİNİRİ

Cihazlardaki performans
düşüklüğünün kişide
sinire neden olması.

FACEBOOK DEPRESYONU

Olumsuz olayların sosyal platformlarda
tekrar tekrar paylaşılması nedeniyle
insanların depresyona sürüklenmesi.

ELEKTRONİK UYKUSUZLUK

Dinlenme saatleri esnasında dahi akıllı
telefonla, tabletle, bilgisayarla uğraşmak.

HAYALET TİTREŞİM

Telefon çalmadığı
zamanlarda bile sürekli
titreştiğini hissetmek.

GOOGLE TAKİBİ

Etrafındaki
insanları
sürekli olarak
internette aramak.

SELFİTİS

Sürekli kendi
fotoğrafını çekip
sosyal medyada
paylaşmak.

BORDERLINE SELFİTİS

Kişinin sosyal medyada
paylaşmasa bile kendi resmini
günde en az üç kez çekmesi.

PHUBBING

Akıllı telefon
bağımlılığı.

PHOTOLURKING

Sosyal hesaplarda sürekli
fotoğraflara bakarak
zaman geçirmek,
paylaşımlarını kimlerin
takip ettiğini kontrol
etmek.

SİBERKONDRI

Hastalığını internet
üzerinden araştırarak
çözmeye çalışmak.

DOĞU ANADOLU'DA BİR İSKELET: URARTULU KADIN

MURAT DOĞAN

URARTULAR

İlkçağ uygarlıklarından biri olan Urartu Krallığı Doğu Anadolu'nun en önemli medeniyetlerinden biridir. MÖ. 840 yılında I. Sarduri tarafından Tuşpa (Van) kentinin başkent yapılmasıyla kurulan Urartu Krallığı, dönemin en güçlü devleti olan Assurlulara karşı politikalar izlemeye başlamıştı. MÖ. 810-786 yılların da tahta geçen Kral Menua, Urartu Krallığı'nın genişleme ve yükselmesine neden olmuş ve bu dönemde krallık en geniş alanlara yayılmıştır.

Doğu Anadolu gibi zor bir coğrafyada yaşayan Urartular son derece önemli mimari özelliklerle kentlerini kurmuşlardır. Zor kayalıklar üzerinde görkemli kaleler, saraylar, anıtsal tapınaklar yapmışlardır. Kurdukları şehirlerde tarıma oldukça önem veren Urartular, toprağın işlenmesi ve refah seviyesinin yükselmesi için barajlar, göletler, sulama kanalları, bağlar, bahçeler yapmışlardır. Şamran Kanalı Urartuların tarım için yaptığı çalışmalardan biridir.

(Şamran Kanalı)

(Kraliyet Oklukları)

Yapılan kazı çalışmaları sırasında yerleşimlerde ve mezarlarda bulunan ölü gömme hediyelerin birçoğu madeni eserlerden oluşmaktadır. Bunlar; kazanlar, heykeller, kaplar, kemerler, üzengiler, savaş arabalarının kaplanması için kullanılan süslü levhalar, kamalar, baltalar, hançerler, oraklar, kalkanlar, bilezik, yüzük, fibula (çengelli iğne) gibi süs eşyaları üreterek maden sanatının en doruk noktasına ulaşmışlardır.

Seramiği hakkında henüz detaylı çalışmalar oldukça sınırlıdır. Fakat yapılan çalışmalara bakıldığında çanak çömlek sanatında da oldukça iyi oldukları gözlemlenmiştir.

(Kilden yapılmış çömlek)

(Dini ritüel kazanı)

(Kalkan)

Krallığın hangi tarihlerde kimler tarafından yıkıldığı henüz bilinmemektedir. Yaygın olan görüş Perslerin ve İskitlerin yıkımına uğradığı düşünülmektedir. Yapılacak olan çalışmalarla bu sorunun cevap bulması Anadolu arkeolojisi için önemli bir adım olacaktır.

URARTULU KADIN İSKELETİ

Van'ın Gürpınar ilçesindeki Çavuştepe Kalesi'nde, başlatılan kazı çalışmaları sırasında ortaya çıkarılan nekropolde, takılarıyla gömülmüş soylu bir Urartu kadınına ait mezar bulundu.

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Rafet Çavuşoğlu şu bilgileri verdi:

"Son olarak ortaya çıkardığımız mezar, 20-25 yaşlarındaki bir kadına ait. Burada önemli olan, kadının tüm takılarıyla birlikte gömülmüş olması. İskeletin üzerinde adeta takı seti bulunuyor. Urartulu kadınların süslenme geleneklerinin çok üst düzey olduğunu gösteriyor. İskeletin soylu bir kadına ait olduğunu tespit ettik. Çünkü iki kolunda bilezik, sol elinde bronz yüzük, iki kulağında sarkaçlı küpe, boynunun alt kısmında süs iğnesi ve boynunda yarı değerli taşlardan oluşan bir kolye yer alıyor. Günlük hayatta kullandığı bütün takılarıyla gömüldüğü anlaşılıyor. Bir diğer önemli husus Urartu kadınlarının takıya çok düşkün olduğunu gösteriyor. Özellikle kolye kısmında yer alan boncukların küresel tarzda çok güzel işlenmiş olması önemli."

İNSAN NASIL DAHA GÜÇLÜ OLUR?

ÖZGENUR YILMAZ

Yapılan incelemelerde kıvrımlı duvarların düz yapılara göre daha sağlam olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Tıpkı insan hayatındaki inişli çıkışlı durumların insanı daha da güçlü kıldığı gibi... Hep bir düzende yaşam mümkün değildir. İnsan ne hep diplerde yaşar hayatı ne de hep zirvede. Bir hayat düzenidir bu. Düzensizlik içindeki düzen, dengesizlik içindeki denge. Peki böyle bir düzensizlikte nasıl daha güçlü daha sağlam olabilir insan? Nasıl bir zirveden en dibeye inip tekrar zirveye göz koyabilir? Nasıl yokluğu yaşayıp da varlığın hayalini kurabilir ya da varlıkla bütünleştiği bir anda yokluğun yalnızlığına eyvallah diyebilir? Ancak yaşamın merkezine olayları değil de yaşamın kendisini koyabilen bir insan iniş ve çıkışları sorunsuz atlatabilir. Tabiki her iniş ve çıkışta bir şeyler değişir, dönüşür sorunsuz demek aynı kalmak demek değildir. Değişirken kendinden vermemektir. Değerlerini değersizleştirmeden kendine katmaktır.

Yaşamına emanet bilinciyle bakan insanlar emin olma yolunda mücadele ederler. Sahip olunan tüm güzellikler Allah'ın bize lütfettiği emanetlerdir. Emanet bilincini sadece başkasının malına karşı hıyanette bulunmamak olarak dar kalıplara sıkıştırdığımızda bu bilincin tam hakkını verememiş oluruz.

EMANET EHLİYETTİR, LİYAKATTİR
EN ÖNEMLİSİ ADALETTİR...

Sahip olduğumuz her şeyin hakkını vermek ve hakkıyla sürdürebilmek adına bize büyük bir sorumluluk yüklemektedir. Şüphesiz sorumluluk insanı olgunlaştırır, vakarlı ve daha güçlü kılar. Çünkü her daim bir şeylerin hakkını verme mücadelesinde olan insan yaşamının, evinin hatta kalbinin davacısı konumunda olur. Mesleği ona emanet; evi, ailesi ona emanet kalbinde büyüttüğü sevgi ona emanet...

Elimizde bize ait hiçbir şey yok. Geldik gidiyoruz dediğimiz şu dünyada bize verilen görevi unutmamak lazım. Biz bu dünyaya var olmaya değil, yar olmaya geldik demişti ehli irfandan bir zat. Görevimiz kendi varlığımızı her ortamda büyütme değil, aslında bizim olmayan sadece Allah'ın lütfu keremiyle bize verilen ve kimde bir güzellik varsa bilsin ki Allah'tandır düsturuyla hareket etmektir.

Yeryüzünü ilmek ilmek işlemektir asıl vazifemiz. İmarı insandan başlatmaktır. Ve sonunda geride bir iz bırakabilmektir; iyilik adına, adalet adına ve en önemlisi İslam adına...

"BİZ BU
DÜNYAYA
VAR
OLMAYA
DEĞİL,
YAR
OLMAYA
GELDİK"

ÖLÜMCÜL KİMLİKLER AMİN MAALOUF

“Ölümcül Kimlikler” adlı eserde yazar kimlikler ve aidiyetleri dört bölümde incelemiştir. Birinci bölüm ‘kimliğim, aidiyetlerim’, ikinci bölüm ‘Modernlik ötekinden gelince’, üçüncü bölüm ‘Geleneksel kabileler zamanı’, dördüncü bölüm ise ‘Panteri evcilleştirmek’ alt başlıklarından oluşmaktadır.

Panteri Evcilleştirmek

Muhammet YILDIZ

Amin Maaoluf bu denemenin amacının dünyalılışma denen şeyin kimliğe ilişkin davranışları nasıl etkilediğini ve nasıl daha az ölümcül hale getirebileceğini anlamaya çalışmak olduğunu altını çizmektedir. Eğer yeryüzünde bütüncül bir uygarlık kurulacaksa, herkes kendini bu uygarlığın içinde biraz görebilmeli ve kendisiyle özleştirebilmelidir. Aksi taktir de insanlar her zaman ‘öteki’nden gelene düşman olacaklardır. Maalouf’a göre artık insanlar güçlü kültürlerden gelen şeyleri zorunlu olarak benimsemek zorundadır. Birlik ve beraberlik için ise insan, öz kültürünün bazı unsurlarının insanlığın ortak evrensel mirasına dahil olduğunu görmek ister. İnsanlığın, kimlikleri birleştiren işaretlere ve ötekine doğru kurulan köprülere ihtiyacı vardır.

Maalouf gezegendeki herkesin aynı görüntülere, seslere ve ürünlere ulaşabildiğinin altını çizerek bu görüntülerin, seslerin ve ürünlerin bütün kültürleri temsil etmesi gerektiğini ve insanların burada kendi aidiyetlerinden bir şeyler bulması lazım geldiğini vurgular.

Herkesin aidiyetlerini içine sindirmiş bir şekilde yaşayabilmesi için bu gereklidir. Ayrıca yazar bu bölümde dünyalılışmanın kültürel, dilsel ve yaşamsal çeşitliliği tehdit ettiği endişesini de açıklar. Ancak ilgisizlik içinde çöküp yok olmak yerine bu kültürlerin ayakta kalabilmek için mücadele edebilecekleri olanaklara sahip olduklarını hatırlatır.

Maalof’a göre ortak kültürümüzün oluşmasına katkıda bulunacak en önemli şeylerden birisi yeni iletişim araçlarıdır. Eğer bir şeye inanıyorsanız, yeterli enerjiniz varsa, yeterince tutku ve yaşama iştahı taşıyorsanız o zaman bugünün dünyasının sunduğu kaynaklarda düşlerinizden bir kaçını gerçekleştirme imkanı bulabilir ve ortak kültürümüze katkı sağlayabilirsiniz. Amin Maalouf bilimin ve modern teknolojinin insana verdiği muazzam gücün yıkıcı ve onarıcı zıt iki kullanımı olduğuna dikkat çeker. Bugün yıkıcı olan kullanım onarıcı olan kullanımın önüne geçmiştir. Bu durum en açık şekliyle çevrede gözlemlenebilir.

İnsanlar kültürlerinin önemini anlayamazlarsa nice kültürde bu yıkıcı etkiye maruz kalacak ve yok olup gidecektir. Yazara göre kimliklerin ve aidiyetlerin ölümcül etkisinden uzaklaşmak istiyorsak bütün insanlara öz belleklerini ve onurlarını yitirmeden teknik, sosyal ve entelektüel gelişmelerden yararlanabilme olanağı vermek gereklidir. İnsanlar bugün nasıl bir sit alanını müteahhitlerin yağmalamasını önlemek için yasalar çıkarıyorsa kültür konusunda da gerekirse tamiri mümkün olmayı önlemek için aynı yöntem başvurmak gerekir.

Buraya kadar din faktörü üzerinde duran yazar, en az din kadar etkili olan dil faktörüne işaret etmektedir. Maalouf'a göre dil tarih boyunca dinin bazen rakibi bazen de müttefiki olsa dahi bütün aidiyetlerimiz arasında en belirleyici olanıdır. Dünyanın her yanında ortak bir dil etrafında kurulan pek çok devlet dini çatışmalar yüzünden parçalanırken ortak bir din etrafında toplanan nice devletler de dil çatışmaları yüzünden parçalanmıştır. Yazara göre insanların dinsiz yaşayabileceğini ama dilsiz asla yaşayamayacaklarını görmek gerekir. Din özel ve mutlak olmaya çağırırken, dil öyle değildir. Bir kişi birden fazla dili kullanabilirken birden fazla dini asla kullanamaz.

Yazar bu kısımda dilin hem kimlik etkeni hem de iletişim aracı olması gibi mükemmel bir özelliğe sahip olduğunu vurgulamak istemiştir. Yazara göre dil çeşitli kalmak zorundadır, dildeki çeşitlilik bütün çeşitliliğin eksenidir. Her insanın kimliğini oluşturabilmek için bir dile duyduğu ihtiyaç açıkça ortadadır. Bu nedenle bir insanı dile bağlayan bağlarını koparmak kadar tehlikeli bir şey yoktur. Her insanın kimlik dilini koruma ve kullanma hakkındaki en küçük anlam sapması Maalouf'a göre en tehlikeli sapmalardan biridir. Maalouf bu özgürlüğü inanç özgürlüğünden daha önemli görmektedir. Yarın bir gün tek paraya ve tek bir mevzuata ek olarak, tek bir ordu, tek bir polis ve tek bir hükümet olabilir ancak dil çeşitliği es geçilerek tek bir dil olması gerektiği dayatılmaya kalkışılırsa en tutkulu, en kontrolden çıkmış tepkilere meydan verilmiş olacaktır. Yazara göre bu problematiğin aşılmasının yolu çok dilliliği destekleyecek ve bunu bir gelenek haline getirecek gönüllü bir eylemdir.

Amin Maalouf bu bölüme 'panteri evcilleştirmek' ismini vermesinin sebebi olarak panterin vahşi doğasına işaretle bulunur. Panter eziyet edildiğinde öldürür, serbest bırakılırsa öldürür, en kötüsü de yaralandıktan sonra doğaya bırakılırsa gerçekleşir. İşte kültürler ve aidiyetler panterin doğasına benzer ama yine de panter evcilleştirilebilir. Geleceğin geçmişteki en kötü görüntülere benzemesinin önüne geçilmek isteniyorsa, pantere ne işkenceyle ne de merhametle davranılmalıdır. Yapılması gereken şey onu serinkanlılıkla gözlemlemek, incelemek ve anlamaktır. Bu yapıldığında onu dizginlemek ve evcilleştirmek daha kolay olacaktır.

Maalouf'a göre bir insanın toplumdaki yeri, onun şu ya da bu cemaate ait oluşuna bağlı kalmaya devam ettikçe, bölünmeler daha da derinleşecektir. Mantıklı tek hedef ise eşitsizliklerin, haksızlıkların, ırkçı ya da etnik, dinsel ya da başka türden gerginliklerin azaltılmasının yollarını araştırmak, aidiyetleri ne olursa olsun her yurttaşın bütün haklarına sahip bir yurttaş gibi muamele görmesini sağlamaktır.

Sonuç olarak Amin Maalouf her insanın yaşadığı ülkeyle ve bugünkü dünyayla özdeşleşebilmesine, kendi çeşitliliklerini üstlenebilmesine, kimliğini en üst aidiyet konumuna yükseltmiş ve dışlanma aracı olarak tek bir aidiyetle eritme yerine çeşitli aidiyetlerin toplamı gibi algılamaya teşvik edilmesi gerekir. Böylece hiç kimse kendisinin doğmakta olan uygarlıktan dışlanmakta olduğunu hissetmez. Herkes orada kendi kimlik dilini ve öz kültürüne ait bazı simgelerini bulabilir.

JEANNE D'ARC: FRANSA'NIN TARİH SAHNESİNDEN SİLİNMESİNİ ENGELLEYEN SAVAŞÇI KIZ

ŞEYMA BÜYÜKGÜÇLÜ

JEANNE D'ARC

İngiltere kralı 3. Edward Fransa tahtında hak etmesiyle 1337 yılında başlayan “Yüz Yıl Savaşları” adını vereceğimiz ve tam 116 yıl sürecek olan savaşta ortaya çıkan ve Fransa’yı kurtaran o kız...

Jan, çiftçi bir ailede dünyaya geldi. 12 yaşına kadar normal bir hayat süren Jan 13 yaşından itibaren Tanrının ve azizeler tarafından (sadece kendisinin duyabildiği) ülkesini İngilizlerden koruması için kendinin seçildiğini söylüyordu. Hatta o dönemde kendisini peygamber ilan ettiğini, ilahi sesler duyduğunu söyleyenler bile bulunuyordu.

Jan, Kendine söylendiğine inandığı bu görevi Fransa kralına birçok kez mektup yazarak bildirmek ister ama hiç bir mektubuna kral tarafında cevap verilmez. Sesleri duymaya devam eder ve 16 yaşına kralla görüşmek üzere evden ayrılır. Zorlu bir yolculuktan sonra saraya ulaşır ve Fransa Kralı VII. Charles ile görüşme talepte bulunur.

O zamanlar Fransa'da dolaşan bir söylentiye göre Loren'den gelecek bakire bir kız tüm Fransa'nın kurtuluşunu sağlayacaktır şeklindedir. Loren'den gelen Jeanne D'Arc bu efsanedeki bakire kızın kendisi olduğunu iddia eder. Söylediklerinin doğruluğunu ispatlamak için İlk olarak Jan sınava tabii tutulur. Sınav kralın kim olduğunu bulmasıdır. Jan kralı kısa sürede buldu. Sonrasında kralın emriyle kurulan bir heyet Jan Dark'ı sorguya alır. Sorgudan sonra kral ve din adamları Jan'ın Fransa'nın kurtarıcısı olduğuna inanırlar.

ORLEANS KUŞATMASI

Agincourt Savaşında büyük yenilgi almış olan Fransa'nın ve savaşın kaderini değiştirecek olan bu savaşta Jan ordunun başına geçer.

Bu savaş çok önemliydi çünkü Fransızlar bu savaşı kaybederse Fransa tahtı ele geçirilecekti.

Jan Dark saçlarını keser ve zırhını kuşanıp savaşa katılır. Günler süren kuşatma sırasında Fransa ne zaman kaybedecek olsa Jan sahneye çıkar ve durumu tersine çevirir. Bir kuşatma sırasında Jan Dark'a gelen ok göğsünden 15 santimetre içeri girer. Sonrasında yapılan tıbbi müdahale kayıtları günümüze kadar ulaşmıştır. (sedye üstüneyken her yerin kan olduğu şeklinde) İyileşmeden kuşatmaya tekrar katılır.

JEANNE D'ARC ÖLÜMÜ:

Fransa'yı kurtaran bu genç kızın sonu iyi bitmemiştir... Orleans kuşatmasından 22 ay sonra cadı olduğu gerekçesi ile engizisyon mahkemelerinde yargılanmış ve yakılarak öldürülmüştür.

Zindandayken yakılarak öldürülmekten çok korkan Jan Dark duyduğu sesleri inkar edip tövbe ettiği kayıtlara geçmiştir fakat sonrasında dini duyguları ağır basar ve tüm suçlamaları kabul eder. Henüz 19 yaşındayken 30 Mayıs 1431 tarihinde Rouen kentinde 10.000 kişinin toplandığı Vieux-Marche meydanında kazığa bağlayarak diri diri yakılmıştır. Kayıtlara göre yakılırken hiç bağırılmayıp sadece İsa peygamberin adını söylemiştir. Jan Dark ölümünden 490 yıl sonra öldürme kararını veren aynı kilise tarafından "Azize" ilan edilmiştir.

IŞK-I OD

Mehtaplı bir gece idi
Sen yoktun
Sadece gölgen ve kokun
Ey yârim neredesin
Kapına geldim
Ey leylim
Bir kuş olsam
Gökyüzüm olsan
Öyle sevsen ki beni
Hiç gitmesem huzurundan
Ey yârim neredesin
Öyle sevsen ki beni
Hiç göç etmesem
huzurundan
Ey yârim neredesin

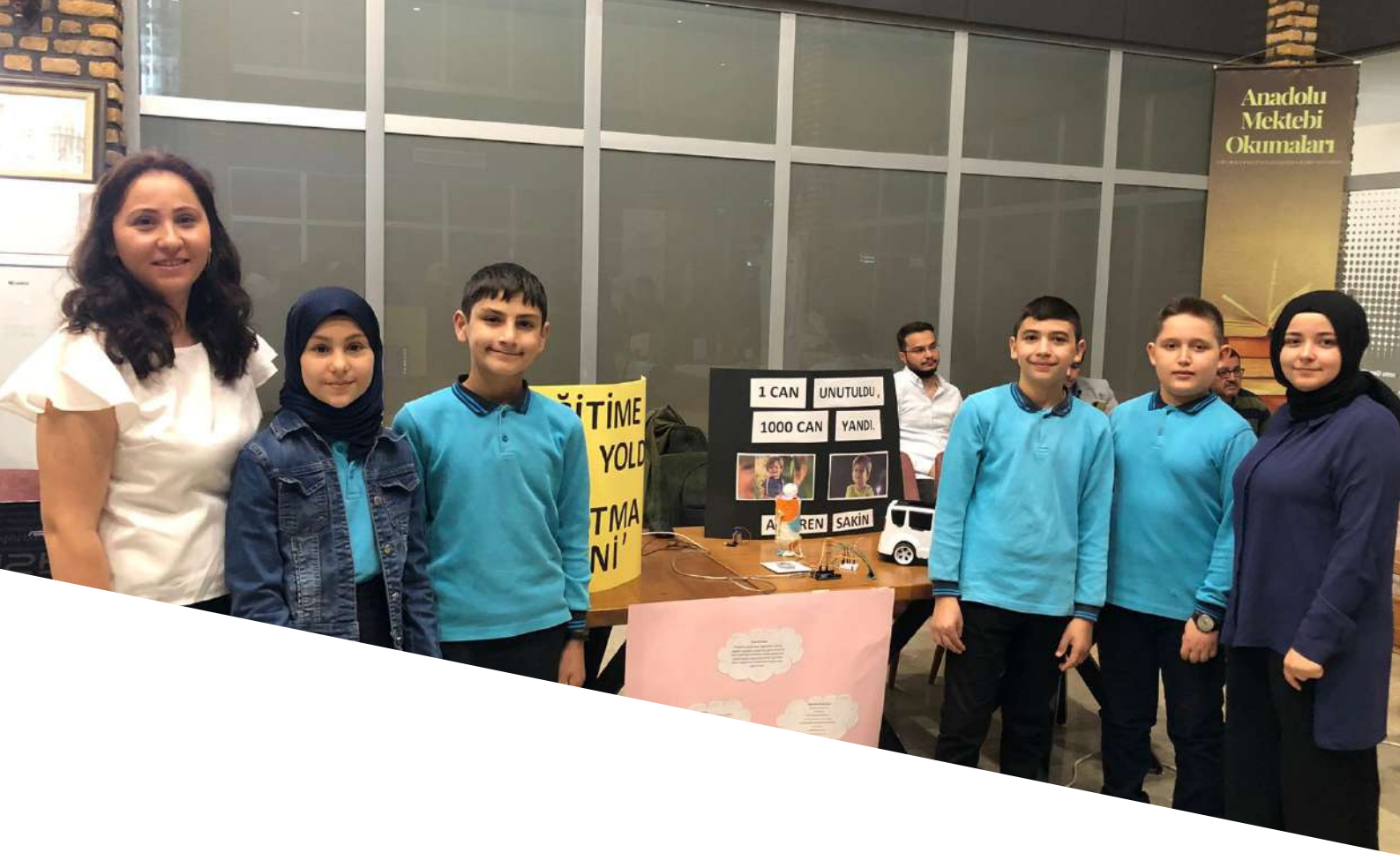
İpek CAN

ÖZLEDİM

Özge diyarlarda kalbinin en köşesini
özledim
Zemheri rüzgarlarda dökülen
yapraklarını özledim
Gözlerinin içini içinin en derinine
özledim
Ellerini, avuçlarını, avuçlarının
sıcağını özledim
Nergis çiçeklerini, çiçeklerin
toprağını özledim
Ufkun derinliklerini, derinlikteki seni
özledim
Rüzgarlar getirdi kokunu, kokunun
seni hatırlatmasını özledim.

Ayşegül DERİN

EĞİTİME GİDEN YOLDA 'UNUTMA BENİ'

PROJESİ KASTAMONU' DA BİRİNCİ OLDU.

EĞİTİME GİDEN YOLDA 'UNUTMA BENİ'

Çağın ve geleceğin becerileriyle donanmış ve bu donanımı insanlık hayrına sarf edebilen, bilime sevdalı, kültüre meraklı ve duyarlı, nitelikli, ahlaklı bireyler yetiştirmek Millî Eğitim Bakanlığının yayınlamış olduğu 2023 Eğitim vizyonunun temel amacı olarak belirlenmiştir. Ayrıca bu belgede eğitim bir ekosistem olarak görülmüş ve sistemin tüm alt bileşenlerini kapsayacak projelerin eş zamanlı tasarlanmasının önemine dikkat çekilmiştir. Eğitim-öğretim faaliyetlerinin düzenlenmesinde öğrenci, ebeveyn, öğretmen ve okul dört temel unsur olarak karşımıza çıkmaktadır.

Son zamanlarda yapılan bilimsel araştırmalar bize göstermektedir ki öğrenciler kendilerini güvende hissettikleri konforlu ortamlarda akademik başarılarını daha yukarıya taşımaktadır. Öğrenciler kendilerini güvenli bir ortamda hissetmediklerinde ise akademik başarıları düşmektedir. Biz projemizi 'öğrencilerin güvenli ortamlarda eğitim görmeleri' temel fikri üzerinden oluşturduk.

Kastamonu ilinin kuzeybatısında yer alan Şenpazar ilçesi yedi mahalle ve yirmi üç köyden oluşmaktadır. Köylerde ikamet eden öğrencilerimizin eğitim-öğretim faaliyetlerine katılımları taşımalı eğitim sistemiyle sağlanmaktadır. Okulumuzda taşımalı öğrenci sayımız 127'dir. Köylerin okula uzaklıkları 3-15 km arasında değişmektedir. Coğrafi şartlar ve arazinin engebeli olması sebebiyle öğrencilerin yapmış oldukları yolculuğun süresi köylerimizde 45-50 dakikaya çıkmaktadır. Zor şartlar altında yapılmaya çalışılan taşımalı eğitim sistemindeki güvenlik problemlerinden birisi öğrencilerin servisten inerken öğrenci ya da şoför dalgınlığı sebebiyle yaşanan kazalardır. Bu kazaları minimum seviyeye indirmek için -Eğitime Giden Yolda 'Unutma Beni'- isimli projeyi geliştirdik.

Projemizin temel amacı öğrencilerin oturmuş oldukları koltuklara yerleştirilen ağırlık sensörü ile servis şoförünün önünde yer alacak olan gösterge paneli arasında bağlantı kurarak bir uyarı takip sistemi oluşturmak suretiyle ulaşımda güvenliğin sağlanmasıdır.

Projemizde kullanacağımız tekniği detaylandırmak gerekirse; öncelikle okul servislerinde bulunan öğrenci koltuklarının altına birer tane yük hücresi yerleştirilecektir. Yük hücresinin işlem yapacağı değer, serviste bulunan en hafif öğrencinin kilosu baz alınarak hesaplanacaktır. Örnek verecek olursak servisteki en hafif öğrenci 10 kg ise yük hücresi 10 kg üzerindeki ağırlıkları algılayacak ve servis şoförünün önünde bulunan kontrol panelindeki uyarı takip sistemine koltuğun dolu olup olmadığına dair sensörler aracılığıyla dönüt verecektir. Böylece şoför koltuklarda öğrenci olup olmadığına dair bilgi sahibi olacaktır.

Sistemin daha etkin ve güvenilir çalışmasını sağlamak için Arduino IDE programına HX7II Denge sensörü modülünü ekleyeceğiz. Ayrıca yük hücresinin daha hassas ölçüm yapmasını sağlamak amacıyla sensörümüze 'Load Cell Amplifier' (Ağırlık Sensör Kuvvetlendirici) bağlayacağız. Gerekli devre bağlantılarını yaptıktan sonra ağırlık sensöründen elde ettiğimiz değeri 'Arduino IDE' programında okutarak 'if-else' bloğu aracılığıyla kodları oluşturacağız. Böylece gerekli koşullar oluştuğunda servisteki en hafif öğrenciyi baz alarak belirlediğimiz ağırlığın üzerinde bir yük algılanırsa şoförün önündeki uyarı takip panelinde yükün algılandığı koltuğa ait ışık yanacaktır. 10 kg altında kalan ağırlıklarda ise ışığın yanmamasından koltukların boş olduğu anlaşılacaktır.

“ÖĞRETMEN YALVARMAZ,
ÖĞRETMEN BOYUN EĞMEZ,
ÖĞRETMEN EL AÇMAZ,
ÖĞRETMEN DERS VERİR!”

FAKİR BAYKURT